

Rättelser i Quickologi

Hundsökningen vid Främby udde

I boken står att Thomas Quick berättade att han hade hanterat ben efter Johan Asplund på en sten i sjön Runn. Vidare står felaktigt att denna berättelse kom före liksökhundens markering vid stenen. Det var hundens markering som kom först. Före hundmarkeringen hade Quick dock pekat ut strandlinjen i fråga som den plats där han hade hanterat kroppsdelar efter Johan Asplund.

Nu står på s. 36:

En av rekonstruktionerna med Thomas Quick ägde rum vid Främby udde i utkanten av Falun. Det var i början av oktober 2000. Quick förde sällskapet dit för att visa vad som hade skett med delar av kroppen efter en mördad pojke. Han ledde promenaden ner till vattnet, sjön Runn, och uppträdde oroligt. På tillbakavägen svimmade han. Senare visade han på en skiss över strandområdet en stor flat sten ett par meter ut i vattnet. Där hade man passerat under promenaden och Quick hade visat en stark fysisk reaktion. Quick berättade att han en tid efter mordet hade suttit på stenen och krossat en benbit efter pojken med en hammare. I jorden vid vattenlinjen alldeles i närheten hade han petat in en annan liten benbit.

Någon vecka senare, den 14 oktober 2000, gjorde man en sökning med hunden Zampo vid Främby udde. Zampo var en kelpie, en typ av vallhund. Den var tränad att söka efter lämningar av döda människor. Sådana lämningar avger en distinkt lukt som en väl tränad hund utan problem kan urskilja. Luktsinnet hos en hund är flera tusen gånger känsligare än hos en människa, och kelpien har visat sig särskilt användbar för ändamålet. Hunden fick ett område på ungefär 300 x 300 meter att söka i, mestadels skog. Miljön är starkt kontaminerad eftersom ett närbeläget ridhus använder stigarna i det väl frekventerade friluftsområdet. Hundföraren John Sjöberg skickade in hunden i skogen och kallade den till sig med jämna mellanrum för att väta nosen. Det förbättrar spåringsmöjligheterna.

Efter att ha sökt en stund fick Zampo upp vittring. Det var pålandsvind och hunden markerade i riktning mot sjön. Den fick fortsätta mot vattnet och skallmarkerade ca 100 m från strandkanten. Hunden sprang sedan snabbt ner mot stranden, hoppade i vattnet och simmade energiskt skällande ungefär tio meter ut och invid den sten som Quick tidigare pekat ut. Strax efter markerade den också nära den plats där Quick sa sig ha gömt en benbit. Några fler markeringar gjorde inte Zampo inom det nio hektar stora område där sökningen skedde. Sjön Runn är reglerad, och tidvis kan man ta sig torrskodd ut till den aktuella stenen.

Rättas till:

En av rekonstruktionerna med Thomas Quick ägde rum vid Främby udde i utkanten av Falun. Det var i slutet av september 2000. Quick förde sällskapet dit för att visa vad som hade skett med delar av kroppen efter en mördad pojke. Han ledde promenaden ner till vattnet, sjön Runn, och uppträdde oroligt. På tillbakavägen svimmade han. Senare visade han på en skiss över strandområdet en stor flat sten ett par meter ut i vattnet. Där hade man passerat under promenaden och Quick hade visat en stark fysisk reaktion. Quick berättade senare att han en tid efter mordet hade suttit på stenen och krossat en

benbit efter pojken med en hammare. I jorden vid vattenlinjen alldeles i närheten hade han petat in en annan liten benbit.

Någon vecka efter rekonstruktionen, den 14 oktober 2000, gjorde man en sökning med hunden Zampo vid Främby udde. Zampo var en kelpie, en typ av vallhund. Den var tränad att söka efter lämningar av döda människor. Sådana lämningar avger en distinkt lukt som en väl tränad hund utan problem kan urskilja. Luktsinnet hos en hund är flera tusen gånger känsligare än hos en människa, och kelpien har visat sig särskilt användbar för ändamålet. Hunden fick ett område på ungefär 300 x 300 meter att söka i, mestadels skog. Miljön är starkt kontaminerad eftersom ett närbeläget ridhus använder stigarna i det väl frekventerade friluftsområdet. Hundföraren John Sjöberg skickade in hunden i skogen och kallade den till sig med jämna mellanrum för att väta nosen. Det förbättrar spårningsmöjligheterna.

Efter att ha sökt en stund fick Zampo upp vittring. Det var pålandsvind och hunden markerade i riktning mot sjön och det begränsade strandområde som Quick pekade ut. Den fick fortsätta mot vattnet och skallmarkerade ca 100 m från strandkanten. Hunden sprang sedan snabbt ner mot stranden, hoppade i vattnet och simmade energiskt skällande ungefär tio meter ut och invid den sten som Quick senare pekade ut. Strax efter markerade den också nära den plats där Quick sa sig ha gömt en benbit. Några fler markeringar gjorde inte Zampo inom det ca nio hektar stora område där sökningen skedde. Sjön Runn är reglerad, och tidvis kan man ta sig torrskodd ut till den aktuella stenen.

Nu står på s. 124:

23. Zamos markeringar vid Främby udde (Johan) Vid en sten i vattnet i sjön Runn där Thomas Quick hade sagt att han suttit och krossat ben efter Johan Asplund markerade liksökhunden Zampo tydligt. Först pekade Quick ut platsen och några dagar senare togs hunden dit. Den gjorde en mycket tydlig markering, från både långt och kort håll, mot stenen några meter ut i vattnet. Eftersom sjön Runn är reglerad kunde man ibland gå torrskodd till stenen, medan den ibland – som vid denna vallning – låg en bit ute i vattnet.

Rättas till:

23. Zamos markeringar vid Främby udde (Johan) Vid Främby udde utanför Falun pekade Thomas Quick ut ett begränsat strandområde vid sjön Runn som intressant. Han vallades i området sedan han berättat att han hanterat kroppsdelar efter Johan där. När liksökhunden Zampo togs till området två veckor senare markerade den mycket tydligt vid detta strandområde. Den simmade bl.a. under intensiv skallmarkering ut till en sten där Quick senare sa att han hade suttit och krossat ben efter pojken. Hunden fick upp vittring i ett tidigt skede långt från strandlinjen. Ett par dagar senare togs Thomas Quick på nytt till platsen. Han frågade då om hunden hade markerat i vattnet, och när svaret var ja grät han. Han berättade att han hade gömt en benbit under en markant tallrot i strandlinjen och att han hanterat rester av en ländkota vid stenen. Han berättade även att han täljt flisor av ben vid samma strand.

Nu står på s. 247:

Ett exempel, som jag har nämnt tidigare, är en sökning på Främby udde utanför Falun i oktober 2000. Där hade Quick sagt att han hade suttit på en sten en bit ut i sjön och knackat sönder ben efter Johan Asplund. När hunden kom till platsen markerade den

mycket tydligt just i vattenområdet invid stenen. Hundföraren John Sjöbergs protokoll från tillfället lyder så här:

Rättas till:

Ett exempel, som jag har nämnt tidigare, är en sökning på Främby udde utanför Falun i oktober 2000. Där hade Quick sagt att han hade hanterat ben efter Johan Asplund vid en avgränsad strandlinje mot sjön Runn. När hunden kom till platsen markerade den mycket tydligt just vid strandlinjen och i vattenområdet i fråga. Hundföraren John Sjöbergs protokoll från tillfället lyder så här:

Nu står på s. 307:

Så gick det till exempelvis vid Främby udde i utkanten av Falun, där Quick sagt sig ha krossat ben efter Johan Asplund mot en sten. Några dagar efter att han pekat ut platsen togs hunden Zampo dit. Efter en stund gjorde den en mycket tydlig markering, från långt håll, i riktning mot den sten en liten bit ut i vattnet som Quick sagt att han hade suttit på.

Rättas till:

Så gick det till exempelvis vid Främby udde i utkanten av Falun, där Quick sagt sig ha hanterat kroppsdelar efter Johan Asplund. Några dagar efter att han pekat ut platsen togs hunden Zampo dit. Efter en stund gjorde den en mycket tydlig markering, från långt håll, i riktning mot den avgränsade strandlinje som Quick hade pekat ut. Hunden sökte sig sedan med stor intensitet mot det område som Quick hade angett.